

JUSTITS MINISTERIET

Dato: 10. oktober 2025
Kontor: Kontoret for EU-ret og
Databeskyttelse
Sagsbeh: Julie Heidi Sørensen
Sagsnr.: 2025-11059
Dok.: 3854753

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Retsudvalg om afgivelse af indlæg i EU-Domstolens præjudicielle sag, C- 427/25, Uffida

1. Indledning

Tribunale di Catania (Italien) har i henhold til artikel 267 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) forelagt EU-Domstolen to præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (e-databeskyttelsesdirektivet) sammenholdt med Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder (Chartret).

Det første spørgsmål vedrører, om offentlige myndigheders adgang til logfiler med loginoplysninger, tidsstempler og tilknyttede IP-adresser med henblik på alene at identificere gerningspersonen til en lovovertrædelse udgør et indgreb i de grundlæggende rettigheder, der ikke er så alvorligt, at adgangen skal begrænses til bekæmpelse af grov kriminalitet, men kan udvides til at omfatte bekæmpelse af kriminalitet i almindelighed.

Det andet spørgsmål vedrører subsidiært, om offentlige myndigheders adgang til sådanne afgrænsede logfiler kan begrundes, selv om adgangen kan udgøre et alvorligt indgreb i grundlæggende rettigheder, hvis lovovertrædelser er begået ved hjælp af telematiknettet, og gerningspersonen alene vil kunne identificeres ved adgang til disse oplysninger.

2. Sagens faktiske omstændigheder

Spørgsmålene er rejst i forbindelse med en italiensk straffesag om identitetstyveri (falsk profil på Facebook), hvor anklagemyndigheden i Catania har anmodet forundersøgelsesdommeren om tilladelse til at indhente logfiler knyttet til kontoen for den falske profil, herunder IP-adresse samt datoer og tidspunkter for adgangen for en bestemt tidsperiode. Retten afslog anmodningen, da italiensk lovgivning ikke giver mulighed for at indhente sådanne data, når den pågældende lovovertrædelse ikke kan straffes med en maksimumstraf på mindst tre år. Retten besluttede dog ikke at henlægge sagen, før det er afklaret, om det er foreneligt med EU-retten, at sådanne logfiler kan tilgås i en sag som den, der har givet anledning til de præjudicielle spørgsmål, hvor oplysningerne er det eneste efterforskningsmiddel, der ville kunne identificere gerningspersonen.

3. Regeringens interesse og synspunkter i sagen

Regeringen vil afgive indlæg i sagen, da den vedrører reglerne for offentlige myndigheders adgang til lagrede oplysninger i form af logfiler bestående af loginoplysninger, tidsstempler og tilknyttede IP-adresser.

EU-Domstolen har i flere domme taget stilling til forskellige nationale logningsordningers forenelighed med e-databeskyttelsesdirektivet sammenholdt med Chartrets artikel 7 (retten til bl.a. privatliv), artikel 8 (beskyttelse af personoplysninger) og artikel 11 (ytrings- og informationsfrihed) samt artikel 52, stk. 1 (lovlige begrænsninger af rettigheder). Sagen skriver sig således ind i rækken af sager ved EU-Domstolen om fortolkningen af e-databeskyttelsesdirektivet (logningskomplekset).

Domstolen har i dom af 30. april 2024 i sag C-470/21, La Quadrature du Net II, fastslået, at det er i overensstemmelse med EU-retten, at udbydere pålægges generel og udifferentieret lagring af IP-adresser og identitetsdata med henblik på bekæmpelse af kriminalitet i almindelighed, og at myndighederne får adgang til disse oplysninger med henblik på at identificere en person, der mistænkes for at være involveret i sådanne strafbare handlinger, såfremt denne lagring udelukker, at der foretages en udtømmende sporing af brugerens søgemønstre, der gør det muligt at fastlægge en detaljeret profil af vedkommende. Det fremgår af dommens præmis 101, at IP-adresser kan anses for identitetsdata snarere end trafikdata, når IP-adressen alene anvendes i forbindelse med en strafferetlig efterforskning til at identificere den person, der har fået IP-adressen tildelt. Offentlige myndigheders adgang til

sådanne identitetsdata udgør ikke et alvorligt indgreb i de grundlæggende rettigheder, jf. præmis 96.

EU-Domstolen lagde bl.a. vægt på, at IP-adresser kan være det eneste efterforskningsmiddel, der gør det muligt at identificere en gerningsperson, når den strafbare handling er begået online, og at det derfor ville indebære en reel risiko for systemisk straffrihed, hvis en sådan adgang ikke var tilladt. Der henvises til dommens præmis 116-120.

Logfiler er en type af telematikdata, som EU-Domstolen ikke har forholdt sig eksplicit til i sin logningspraksis. Det er imidlertid regeringens opfattelse, at logfiler – ligesom IP-adresser – bør anses for at være en form for identitetsdata, når logfilen alene består af loginoplysninger, tidsstempler og tilknyttede IP-adresser. Sådanne oplysninger udgør efter regeringens opfattelse ikke en udtømmende sporing af brugerens søgemønstre, og oplysningerne gør det ikke muligt at drage præcise slutninger om privatlivet for de pågældende personer. Endvidere vil sådanne logfiler kunne udgøre det eneste tilgængelige efterforskningsmiddel, der vil gøre det muligt at identificere en gerningsperson til brug for efterforskning og retsforfølgning af en lovovertrædelse, herunder særligt lovovertrædelser begået på internettet.

Regeringen afgiver derfor indlæg i sagen for at uddybe ovennævnte synspunkter og opfordre EU-Domstolen til at fastlægge, at afgrænsede logfiler bestående af loginoplysninger, tidsstempler og tilknyttede IP-adresser bør anses for identitetsdata, når oplysningerne alene skal bruges til at identificere en gerningsperson, at offentlige myndigheders adgang til disse oplysninger ikke udgør et alvorligt indgreb i de grundlæggende rettigheder, og at offentlige myndigheder derfor bør have adgang til disse oplysninger med henblik på bekæmpelse af kriminalitet i almindelighed, når en domstol eller anden uafhængig myndighed forudgående har givet tilladelse hertil.

Sagen vurderes at være væsentlig, hvorfor justitsministeren mundtligt vil orientere Folketingets Europaudvalg om sagen, inden der afsiges dom.